

her, er man villig til at skærpe strafmulighederne; man er ikke villig til at gå ind og forebygge ved en ganske enkel lovændring, der handler om at indføre åbne ventelister. Man er ikke interesseret i at forebygge, at det her sker, nej, men man vil godt skærpe strafmulighederne. Det synes jeg er en lidt bagvendt måde at gøre tingene på, men det er jo så Venstres måde, kan jeg forstå.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

For at starte bagfra i forhold til fru Sophie Hæstorp Andersens kommentar om at forebygge frem for at straffe må jeg sige, at som udgangspunkt er vi selvfølgelig også tilhængere af, at man forebygger frem for at straffe, men i netop det her tilfælde mener vi ikke, at den fremlagte model er et realistisk bud på, hvordan man kan forebygge det her. Vi mener simpelt hen ikke, at den virker, den er for nem at omgå, og der er altså for mange smuthuller.

Med hensyn til, hvor meget dokumentation der skal på banen, må jeg sige, at i og med at der ikke inden for de sidste 5 år i hvert fald er afsagt en eneste dom på det her område, og i og med at jeg ikke som boligordfører har modtaget, jeg tror, mere end én eller to henvendelser fra personer, som har oplevet det her, så må jeg sige, at så har jeg ikke nogen mulighed ud over to eller tre tv-programmer for at vurdere, hvor stort det her problem er, og jeg mener ikke, det vil være forsvarligt at begynde at lovgive på så tyndt et grundlag.

Men kommer der dokumentation til mig, så vil jeg selvfølgelig kigge på det, og så vil jeg selvfølgelig også bede min gruppe om at vurdere, om der er nogle muligheder for at komme et sådan problem til livs. Men der er jeg altså mere tilhænger af at kigge på, hvordan vi som udgangspunkt kan straffe forbyderen, nemlig den, der opkræver de ulovlige sorte penge under bordet, frem for i hvert fald at springe på og forebygge med en model som den, der er fremlagt her, for vi mener simpelt hen ikke, at den vil virke.

Kl. 16.15

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Eftersom dette forslag jo er en delvis genfrem-sættelse af et forslag, som Socialdemokraterne

sammen med Det Radikale Venstre selv har fremsat, kommer det jo nok ikke bag på nogen, at vi kan støtte det her forslag her i dag, selv om vi selvfølgelig gerne havde set, at vi havde genfremsat vores forslag i fællesskab.

Vi mener, at alle mennesker skal have mulighed for at få et godt og passende sted at bo. Det er urimeligt svært at komme ind på boligmarkedet i dag. Priserne på ejerboliger er steget eksplosivt mange steder i landet, og for mennesker med små indkomster har det længe været umuligt at finde en egnet bolig på ejerboligmarkedet i de store byer. Nu er prisniveauet blevet så højt, at også mellemlindtægterne må give op. Det lægger et fornyet pres på leje- og andelsboligerne, men mange steder i landet er ventetiden på en lejebolig ikke bare årelang, nej, man skal faktisk have tålmodighed til at vente i årtier. Derfor er der kun andelsboligen tilbage for boligsøgende, og her spærrer så de manglende eller lukkede ventelister for tilgangen for dem, der kommer udefra.

Andelsboliger handles i dag på mange alternative måder, og opfindsomheden er stor i hvert fald for nogle andelshavere, der ønsker at score kassen på bolignøden. Andre andelsboligerforeninger – heldigvis langt de fleste – opererer stadig væk med ventelister og også med åbne ventelister, men det nuværende system, hvor mange andelshavere selv kan bestemme, hvem de ønsker at sælge til, opfordrer altså til snyd og penge under bordet for svage sjæle.

Det er forbløffende, at mennesker, der har købt en bolig efter de regler, der gælder for andelsboliger, alligevel forsøger at score kassen, men sådan er der desværre svage sjæle alle steder, og det er de svage sjæle, vi skal sikre fremtidige boligsøgende imod.

Det er og har længe været Socialdemokraternes opfattelse, at det er nødvendigt at tage initiativer, der forhindrer, at der ved salg af andelsboliger sker betaling under bordet. Der er tale om en ulovlig prisfastsættelse, der udelukkende tilgodeser de persongrupper, som økonomisk er i stand til at betale en høj pris for at få en bolig. Det er det komplet modsatte af, hvad der var ideen bag andelsboligerne. Andelsboliger er jo bygget til at være et alternativ til lejeboligernes begrænsninger og ejerboligens frie prisdannelse, og i en periode med stigende priser på ejerboligmarkedet er maksimalpriserne i andelsboligloven med til at sikre, at også personer med jævn indkomster har økonomisk mulighed for at købe en andelsbolig.